

Betryggelse for, at den til enhver Tid vil give den Sikkerhed, som man lover sig deraf. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag, idet jeg forøvrigt anbefaler Lovforslaget i dets Helhed til Thingets velvillige Modtagelse og Behandling, og udtaler det Haab og den Forventning, at navnlig de Medlemmer her i Thinget, som pleie at udtale sig med Varme for Smaafolks Interesser, ikke ville tabe af Sigte ved dette Lovforslag, at det gaar ud paa at sikre netop Saadanne deres ofte hurt sammensparede Midler.

Solstein-Solsteinborg: Jeg kunde have ønsket at tage Ordet noget senere ved denne Sags Behandling, men da jeg desværre ikke kan være her tilfede imorgen, maa jeg bede om Tilbedelse til nu at udtale, hvad jeg har at bemærke ved Lovforslaget. Fjærend jeg gaar ind paa de enkelte Punkter, der foreligge i Lovforslaget, maa jeg udtale mig lidt om Sagen i dens Almindelighed. Det er jo vitterligt, at denne Sags Behandling, saaledes som den er gaaet igjennem Thingene, og saaledes som den har stillet sig, fjærend den kom til Thingene, har vaakt en med Rette temmelig almindelig Opmærksomhed. Der er saa Institutioner, som i saa høi Grad berøre alle økonomiske Forhold i vore Kommuner som vore Sparekasser, og der er saa Institutioner, som fra en ringe og ubetydelig Begyndelse have udviklet sig saa hurtigt, stærkt og kraftigt som Sparekasserne. Gaa vi tilbage til Begyndelsen af dette Aarhundrede, saa kjendte vi slet ikke dengang Sparekasser. Der opstod da nogle meget saa enkelte, og det er først i den senere Tid, hvor Bevæelserne paa det store Pengemarked have gjort sig mere gjældende, at det ene Exempel har trukket det andet med sig, saa at man tilsidst har naaet det overordentlig store Antal af Sparekasser, som vi nu se angivet i, hvad der foreligger os. Udviklingen har været saa stor, at man maa se deri kan se en vis Berettigelse til at tage under Overveelse, hvorvidt der kan være Anledning til at indskrænke den Frihed, som Sparekasserne hidtil have havt i Behandlingen af de dem betroede Midler, paa en saadan Maade, som her er fastsat. Det er imidlertid min Overbevisning, at man ikke skal gjøre dette ved en Institution af den Art, der har udviklet sig saa fuldstændig selvstændig og udviklet sig paa en saadan Maade, at det ikke kan siges, at de Indretninger, der hidtil have bestaaet, og de Forhold, der hidtil ere bleven iagttagne ved vore Sparekasser, have medført en eneste Dross Tab for nogen som helst Indskyder. Maatte man kunne sige det om Banterne, mine Herrer! Men der er det Forunderlige ved denne Lovs Fremkomst, at den er bleven født under Bevægelser og Rystelser, der navnlig gjorde sig gjældende med Hensyn til Banterne, og medens man saae paa Prent og

følte med stor Harm og Utilfredshed Tabet af meget store Midler, som for mange Smaafolk foranledigedes ved Banterne, opstod samtidig det Spørgsmaal: Ja, men Sparekasserne? Ja, jeg kunde have forstaaet det, naar man havde reist dette Spørgsmaal samtidig med, at man var gaaet til at drøfte, hvorledes man skulde faae Forholdet overfor Banterne bragt paa en saadan Fod, at slike store Tab fremtidig vanskelige kunde overraske Folk, end de have gjort det hidtil. Men det har noget Besynderligt ved sig, at denne Lov er fremkommen paa den Maade, som den er fremkommen. Dette Uheldige ved Lovens første Anledning fik et saa meget stærkere Præg, som Dpfordringerne til at møde og drøfte Sparekassernes Forhold udgik fra høit agtede Mænd, der dog besynderligt nok mere eller mindre stod i Forhold til Banter. Imidlertid, at Sagen blev drøftet, har jo vistnok havt sit Gode, og at Sparekasserne ifølge de Erfaringer, man har gjort, have faaet en Advarsel til at være forsigtige, er vist ogsaa godt, og at der ogsaa blandt Sparekasserne kan findes Skjøbeligheder, have vi desværre ogsaa set i temmelig stort Omfang; men man vil erindre, at de Uregelmæssigheder, som vitterlig have fundet Sted hos en enkelt endog saa af de større Sparekasser, strax er bleven ordnet paa en saadan Maade, at de ikke have medført noget som helst Tab for nogen Indskyder i Sparekassen. Naar en Institution har formaaet at hævde sin Selvstændighed og Gøen til at bære, hvad den har paataget sig, gjennem en lang Række af Aar, saaledes som Sparekasseinstitutionen har gjort det, saa er det i mine Dine meget vanskeligt og misligt at gribe stærkt ind i de bestaaende Forhold, og desto mere Dpfordring er der til at tage under særlig Overveelse, hvorvidt man gjør Ret i at gaa til alle de Enkeltheder, her foreligge. Jeg vil erkjende, at Loven i den Form, hvori den nu foreligger, efterat den har gjennemgaaet en udførlig og nøjagtig Behandling i det andet Thing, ganske vist er langt mindre utiltalende end før. Der er fjernet en hel Del, som man sølte sig meget ubehagelig berørt af, fjærend den fik den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Men naar jeg ser, hvad der foreligger, og hvad der er fremsført ved de forskjellige Drøftelser, skal jeg ikke negte, at jeg endnu har Betænkeligheder ved mange Punkter. Vi have hørt anført af de to første ærede Talere enkelte Punkter, Bestemmelser i nogle af Para-

Rettelser.

Sp. 565 R. 26 f. o. „Matrifel“ læs: „Regulativ“.